

Обављање послова у кући учи децу дисциплини и самосталности

Бадава је добро семе кад је рђаво орање

Као и свако младунче тако и новорођено дете долази на свет рађањем и на самом почетку живота бива окружено бригом због своје немоћи. Али дође тренутак да то немоћно биће почне учити за самостални живот. По природи ствари у том раном добу живота учитељи су особе из његовог најближег окружења, значи родитељи, а касније се у животу деце појављују и друге особе, из шире породице или из институције, васпитачи и учитељи.

Све почиње с охрабривањем детета да самостално седи, хода, држи играчку у руци да само једе и наставља се учењем да се само облачи, а постепено га треба научити да помаже у обављању неких послова по кући, на крају да самостално обавља неке свакодневне послове по кући.

Учестовањем у обављању кућних послова деца много добијају: развија им се самосталност, увежбавају различите вештине, стичу дисциплину и самопоуздање јер сами раде неке ствари.

Ако сви одрасли чланови обављају кућне послове, **биће добар модел деци**. Ако кућне послове ради само, на пример, мајка тешко је очекивати од дечака да учествује у њима јер их не ради ни његов отац. Родитељи често, у жељи да малишанима помогну и јер им је жао да гледају да се 'муче', ускачу и чине ствари уместо њих, што је погрешно јер мала деца врло радо учествују у таквим активностима из сопствене потребе за самосталношћу, жеље за играњем, истраживањем и учењем према моделу односно опонашањем одраслих. **Врло је важно подржати тај рани интерес**, а много кућних послова се може прилагодити узрасту детета. Посебно треба истаћи да значајну улогу у развијању навика за обављање кућних послова има старије дете или старија деца у породици. У вртићу значај вршњачког утицаја у периоду раног детињства је од непроценљивог значаја, од другова се учи, прихватају се правила понашања у групи.

Од двогодишњака можемо тражити да баце марамицу у смеће, од трогодишњака да поспреме играчке којима су се играли, од четворогодишњака самопослуживање при једноставним јелима, паковање одеће за прање. Разлика је у томе што је код мале деце

мотивација јавља и стварна реална помоћ, на пример, да преузму бригу о својој соби. Договорите се са децом који је њихов део посла и шта очекујете од њих.

Веће кућне послове планирајте заједно са децом, договорите заједничко време када сви поспремају, поделите конкретне задатке, слушајте омиљену дечју музику и учините ситуацију забавном, уживајте са децом у заједнички проведеном времену радећи заједно.

Ако је детету додељен неки кућни посао, треба очекивати да ће га сваки пут, према договору, извршити. Ако се суочите с отпором, постигните договор типа: „ако поспремиш собу помажеш мени, завршићемо сређивање раније и можемо поподне у шетњу или на пливање или на вожњу ролера ..." и одолите жељи да их за обављено награђујете у смислу материјалног, јер тако неће научити да једноставно морају преузети део обвеза.

„Награда „је пољубац, загрљај, осмех и наравно топла реч, могу ли ти помоћи, у чему је проблем, хајде можемо заједно“.

Имајте увек на уму да је при свладавању самосталне активности деци неопходна подршка одраслих, колико дуго ће подршка бити потребна зависи, како од сваког детета понаособ, тако и од родитеља, са колико стрпљења и посвећености је пружа јер *Бадава је добро семе кад је рђаво орање.*

С. Миладиновић, педагог